

בבית משפט השלום בירושלים

בעניין :

_____ אבו פארה

בית משפט השלום ירושלים
א 4545/98
פארה נ. מדינת ישראל
חאריף פתיחה: 10/03/98
סוג עניין: 202 סדר דין: רגיל

ת.ז. _____
משכונת וסט אל בלד (בירקה)
צוריף, נפת חברון
ע"י ב"כ עו"ד הישאם שבאיטה ו/או אליהו אברם
ו/או האלה ח'ורי ו/או עלי חיידר
מהמוקד להגנת הפרט
מיסודה של ז"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

התובע

נ ג ד

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ת"א (אזרחי)
רח' הנרייטה סולד 1
תל-אביב 64921
טל: 03-6970282; פקס: 03-6918541

הנתבעת

מהות התביעה: פיצויים בגין נזקי גוף

סכום התביעה: עד גבול הסמכות

כתב תביעה

1. התובע הינו יליד שנת 1972, תושב הכפר צוריף, נפת חברון.
2. הנתבעת, מדינת ישראל, היתה בכל הזמנים הרלוונטיים לכתב התביעה, אחראית על פעולות היילי צה"ל ו/או אנשי ביטחון אחרים שפעלו מטעמה באיזור הכפר צוריף שבנפת חברון (להלן: "הנתבעת").
3. בתאריך 11.6.91, בסביבות השעה 15:30, לאחר יום עבודה קשה בתל אביב, ירד התובע מהאוטובוס במרכז הכפר צוריף והלך לכיוון ביתו שבסמוך למרכז הכפר צוריף.
4. בעודו הולך, במרחק של כ-100 מטר מביתו, הבחין התובע בבחור צעיר השרוע על הקרקע והנראה מחוסר הכרה ופצוע כשדם זב מרגלו הימנית (להלן: "הבחור הפצוע"). בחיפוש אחר דרך להושיע לבחור הפצוע, הבחין התובע במשאית מסוג מרצדס (דגם בנז) עם לוחיות זיהוי מקומיות החונה במרחק קצר מהם. התובע גרר את הבחור הפצוע לכיוון המשאית במטרה להכניס אותו לתוכה.

5. כשהגיע התובע למשאית, ומיד לאחר שהזיז את כיסוי ארגז המשאית מאחור בנסיון להכניס את הבחור הפצוע לתוכה, הבחין לפתע בכעשרה אנשים, חלקם לבושים כחיילים וחלקם בלבוש אזרחי שהסתתרו בארגז האחורי של הרכב (להלן: "החיילים").
6. החיילים, שנראו מופתעים למראה התובע, הסתערו על התובע כשאתד מהם לופת את זרועו סביב צווארו של התובע ומנסה לחנוק אותו ושניים אחרים אוחזים בידיו של התובע.
7. התובע, שחש שהוא נחנק, ניסה להשתחרר מלפיתת החייל ואף הצליח. התובע החל לרוץ בנסיון לברוח מהחיילים. לאחר מטרים ספורים, שמע התובע מספר יריות, המשיך לרוץ מרחק קצר ונפל. בשלב זה הבין התובע כי נורה על ידי החיילים בשתי רגליו.
8. החיילים ניגשו לתובע והניחו אותו על אלונקה. חובש צבאי טיפל טיפול ראשוני בתובע.
9. התובע נלקח על ידי החיילים למחנה צבאי קרוב ומשם הועבר באמבולנס צבאי, תחילה לבית חולים עאליה, ולאחר מכן, לאור חומרת הפגיעה, לבית החולים הדסה עין-כרם בירושלים, שם עבר מספר ניתוחים בשתי רגליו ואושפז משך כשבועיים.
10. בתאריך 16.3.92, ניסה התובע להגיש תלונה בגין הארוע במשטרת חברון. מאחר שהחייל שעמד בכניסה לתחנה סירב להכניסו, הגיש התובע, בתאריך 1.4.92, הפעם באמצעות עמותת המוקד להגנת הפרט, תלונה לפרקליט פיקוד מרכז. במכתב מתאריך 3.3.94, הודיע פקליט פיקוד המרכז לתובע כי הוחלט לסגור את התיק בנימוק, בין היתר, כי: "לא אותרו חיילים שהיו מעורבים באירוע, אך אותר רישום דיווח מאותו יום, לפיו המתלונן נורה לאחר שזוהה כזורק אבנים לעבר כוח צה"ל".
11. נסיונות המוקד להגנת הפרט לעיין בדיווח הנ"ל, נענו במכתב מטעם פרקליטות פיקוד מרכז מתאריך 8.9.94, בזו הלשון: "לגבי הדיווח - מדובר בדו"ח שבועי אשר נערך עפ"י דיווחים המגיעים מכוחות הפועלים בשטח, ולעורך הדו"ח אין כל ידיעה באשר לזהות החיילים שמסרו את הדיווחים הרשומים בו. לכן חקירת עורך הדו"ח לא תועיל לגילוי זהות החיילים ולאומות האמור בו."

אחריות החיילים

12. התובע יטען כי האירוע ונזקיו נגרמו בעקבות רשלנותם ו/או חוסר זהירותם ו/או פזיזותם ו/או קלות דעתם ו/או הפרת חובות שבחוק של החייל ו/או החיילים שביצעו את הירי, המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים:

א. ירו בנסיבות שאינן מצדיקות שימוש כזה.

- ב. ירו ללא אבחנה ו/או הצדקה באזור מגורים, תוך סיכון חיי אדם.
- ג. ביצעו את הירי מטווח קצר ו/או מטווח המסכן חיי אדם ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש.
- ד. השתמשו בנשק באופן רשלני ו/או בניגוד להוראות השימוש באש.
- ה. ביצעו את הירי כאשר לא נשקפה להם סכנה בכלל ו/או סכנה ממשית ולא היתה כל הצדקה או עילה לביצוע הירי.
- ו. ביצעו את הירי ללא קבלת היתר מחייל המוסמך לכך.
- ז. נהגו בניגוד להוראות הפיקוד העליון ו/או בניגוד לפקודות מטכ"ל ו/או בניגוד להוראות פיקודיות ו/או מרחביות של צה"ל ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש ו/או בניגוד להוראות שניתנו להם על פי דין
- ו/או בניגוד לחובות חקוקות שנועדו לשמור על שלמות גופם ובריאותם של בני אדם מסוגו של התובע.
- ח. לא עשו כל שבאפשרותם של חיילים סבירים לעשות כדי למנוע את אירוע הירי.
- ט. לא פעלו כפי שחייל סביר היה פועל בנסיבות העניין.
13. במידה ואיזה שהוא מעשה או מחדל המהווים את הרשלנות שגרמה לתאונה נעשו או נגרמו על ידי כל אדם אחר שפעל בשם הנתבעת ו/או בשירותה ו/או מטעמה ו/או בשליחותה, הרי שהנתבעת אחראית באחריות שילוחית לתוצאות התאונה ולתשלום הנזקים אשר נגרמו לתובע.

אחריות הנתבעת

14. הנתבעת אחראית לרשלנות החייל ו/או החיילים שביצעו את הירי וזאת בהיותם שלוחיה ו/או פועלים מטעמה.
15. הנתבעת אחראית לארוע ולנזקיו עקב רשלנות ו/או חוסר זהירות ו/או הפרת חובה חקוקה שלה ו/או של שלוחיה ו/או של מי מטעמה, המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים:
- א. לא פיקחה ו/או לא פיקחה כראוי על כל מעשיהם ו/או מחדליהם של חיילי צה"ל בשטחים בכלל ו/או באיזור ו/או במקום הארוע בפרט.
- ב. לא מילאה את חובותיה ו/או את יעודיה על פי הדין לדאוג לבטחון תושבי האזור והתובע בכללם.
- ג. לא צפתה, למרות שהיתה צריכה לצפות, את הארוע ו/או את השתלשלות העניינים שגרמו לארוע ו/או צפתה את הארוע ו/או את השתלשלות

העניינים שגרמו לארוע ואף על פי כן לא עשתה כלום ו/או לא עשתה די למניעת הארוע ו/או למניעת הנזק ו/או להקטנתו.

ד. הפנתה לטיפול באירוע של הפרת סדר, אם היה כזה, כת בלתי מיומן ו/או שאינו בעל תפקיד פיקודי מתאים.

ה. לא דאגה להבהיר לחייל ו/או לחיילים את הוראות הפתיחה באש.

ו. לא דאגה להקפיד ו/או להדריך ו/או לפקח על קיום הוראות הפתיחה באש ו/או פיקחה והדריכה שלא כראות את הוראות פתיחה באש ו/או לא נתן הוראות בטיחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידאה כי אנשים המסורים להדרכתה, ובמיוחד החייל ו/או החיילים שביצעו את הירי, ידעו אותן או ישמרו עליהן.

ז. לא עשתה את כל שביכולתה ו/או כל שהיה עליה לעשות ו/או כל שנכון ו/או דרוש היה לעשות כדי למנוע את הארוע ונזקיו ו/או פעלה בקלו ראש ובחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה באנשים המסורים לאחריותה.

ח. פעלה לא כפי שאדם אחראי, זהיר ונבון היה פועל ועושה בנסיבות המקום והעניין והמקרה כדי למנוע קרות התאונה.

ט. נהגה בניגוד לכללי הבטיחות והפרה חובה שבחוק.

י. פעלה ברשלנות בכך שהתירה לחייל ו/או לחיילים שביצעו את הירי לירות שלא כדין.

יא. פעלה ברשלנות בכך שהתירה לחייל ו/או לחיילים שהשתמשו בנשק להשתמש בהם שלא כדין.

16. בנוסף יטען התובע כי אינו יודע ואינו יכול לדעת מה היו הנסיבות האמיתיות שגרמו לארוע, ואולם מאחר שכלי הנשק ממנו נורה התובע היה בשליטת החייל/ים, שלוחי הנתבעת, נסיבות המקרה מתיישבות יותר עם רשלנות מצד הנתבעת מאשר עם חוסר רשלנות מצדה. על כן חל על נסיבות המקרה הכלל של "**הדבר מדבר בעדו**" ועל הנתבעת להוכיח כי התאונה אירעה שלא ברשלנותה.

17. לחילופין, יטען התובע כי על הנתבעת להוכיח כי התאונה אירעה שלא ברשלנותה משום שהתאונה נגרמה על ידי "**דבר מסוכן**" שהיה בבעלות ו/או בשליטת החייל ו/או החיילים שלוחי הנתבעת, וחל כלל "**הדבר המסוכן**".

18. התובע אינו יודע את זהותם ו/או שמותיהם של החייל ו/או החיילים ו/או אנשי כוחות הבטחון אשר גרמו לנזקים ועל הנתבעת מוטלת החובה לגלותם ביתד עם כל המסמכים והדו"חות הנוגעים לאירוע נשוא התביעה. הנתבעת מתבקשת לגלות את כל רישומי פעולות השטח של כוחות הבטחון ביום האירוע.

נזקי התובע

19. כתוצאה ממעשיהם ו/או מחדליהם של החיילים, התובע נפגע בשלושה כדורים בכל אחת משתי רגליו. כתוצאה מכך נגרם לתובע שבר בטיביה ברגל שמאל וכן פגיעה חמורה בעורקים ובכלי הדם ברגל ימין.
20. לאחר שהתובע עבר מספר ניתוחים, כאמור, בבית החולים הדסה ומשך כעשרה חודשים, רגלו השמאלית של התובע היתה נתונה בגבס בעוד רגלו הימנית חבושה בתחבושות. משך תקופה זו, התובע היה מרותק למיטתו משך רוב שעות היום כשאינו ביכולתו לבצע ולו פעולות יומיומיות פשוטות ביותר.
21. בתום עשרת החודשים שלעיל, נתגלה בבדיקה בבית החולים כי השבר ברגל שמאל לא התאחה כראוי. לפיכך, נאלצו הרופאים בבית החולים לשבור שוב את רגלו השמאלית על מנת לגרום לאיחוי תקין. רגלו של התובע היתה בגבס משך כשישה חודשים נוספים. גם משך תקופה זו סבל התובע ממגבלות תנועה חמורות כשהוא נאלץ ברוב שעות היום להיוותר בביתו, מרותק למיטתו.
22. לאחר כשישה חודשים, ולאחר שהגבס הוסר מרגלו של התובע, המשיך התובע לסבול משך כשישה חודשים נוספים ממגבלות תנועה חמורות תוך שהוא נאלץ ללכת כשהוא נשען על קביים וסובל מכאבים עזים ברגליו.
23. משך כל התקופות הנ"ל, התובע נזקק לעזרת הוריו, אחיו ובני משפחה אחרים אשר תמכו בתובע ועזרו לו. יצוין, שמשך תקופה של למעלה משנה, כאמור, לא היה התובע מסוגל לבצע פעולות יומיומיות פשוטות ביותר.
24. עד היום נותר התובע סובל מצלקות מכערות רבות ומקשיי תפקוד ברגליו הנובעים מפגיעה בשרירי רגליו. כתוצאה מכך, התובע סובל מכאבים, מקשיי הליכה ומקשיי תפקוד, במיוחד בשתי רגליו.
25. ד"ר _____ לבני, כירורג-אורתופד, בדק את התובע וקבע לו נכות של 20% בגין הצלקות המפושטות ברגליו וכן נכות בשיעור של 10% בגין הפגיעה בשרירים מיישרים של כף רגל ימין. מצ"ב חוות דעתו של ד"ר לבני כנספח א' לכתב התביעה וכחלק בלתי נפרד ממנו.
26. בנוסף, התובע נבדק על ידי פרופ' _____ ברלצקי, מומחה בכירורגיה של כלי הדם, אשר קבע לתובע נכות צמיתה בכלי הדם ברגליו בשיעור של 40%. מצ"ב חוות דעתו של פרופ' ברלצקי כנספח ב' לכתב התביעה וכחלק בלתי נפרד ממנו.
27. יחד עם זאת, התובע יטען כי אובדן כושר עבודתו בפועל עולה על דרגת נכותו הרפואית וזאת בהתחשב בעובדה כי עובר לארוע התובע עבד כפועל בניין, שהינה עבודה פיסיית מובהקת, וכן לאור רמת השכלתו.

28. התובע יטען, בנוסף, כי ערב הארוע הוא היה אדם בריא בגופו ובנפשו ועבד באופן סדיר למחייתו ולמחיית בני משפחתו. לאחר הארוע, וכתוצאה ישירה ממנו, השתנו חייו של התובע מן הקצה אל הקצה והוא הפך לאדם נכה הסובל ממגבלות שונות, כפי שפורט לעיל, דבר אשר השפיע ופגע בשמחת חייו ובהנאות החיים.

כמו כן, התובע יטען כי מבלי לפגוע בחבותה בדין של הנתבעת לפצות את התובע, הרי שהתובע זכאי לפיצוי מהנתבעת גם מטעמים הומניטריים, הן לאור נסיבות המקרה כפי שתוארו לעיל והן לאור נכותו של התובע.

29. להלן הנזקים שנגרמו לתובע כתוצאה מהארוע שאת הטבתם זכאי הוא לתבוע - והוא תובע - מן הנתבעת:

נזקים מיוחדים

- א. הוצאות טיפולים רפואיים ונסיעות בעבר: 50,000 ש"ח
- ב. עזרת הזולת: 40,000 ש"ח
- ג. אובדן השתכרות בעבר 60,000 ש"ח
- סה"כ נזקים מיוחדים 150,000 ש"ח

נזקים כלליים (כפי שייקבע על ידי בית המשפט הנכבד):

- א. אובדן כושר השתכרות ו/או כושר עבודה ו/או פנסיה של התובע בעתיד
- ב. עזרת הזולת לעתיד
- ג. טיפולים רפואיים ופסיכולוגיים
- ד. נסיעות והוצאות רפואיות אחרות
- ה. כאב וסבל ועוגמת נפש

30. כל הטענות הנטענות בכתב תביעה זה נטענות במצטבר או לחילופין או משלימות זו את זו הכל לפי העניין, הקשר הדברים והדבקם. בכל מקום בתביעה שבו נטענה טענה ביחס לנטל הראיה או המחדל, נטענת טענה זו כנגד הנתבעת וכן כנגד עובדיה, נציגיה ושלוחיה בהתאמה, והכל לפי הקשר הדברים.

31. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה.

32. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעת לדין ולחייבה לשלם לתובע את מלוא נזקיו כמפורט בסעיף 29 לעיל וכן לחייב את הנתבעת בתשלום הוצאות המשפט, והכל בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום האירוע עד התשלום בפועל.

ירושלים, היום 10 לחודש מרץ שנת 1998

הישאם שבאיטה, עו"ד
ב"כ התובע

נספחים: חוות דעתם של ד"ר לבני ופרופ' ברלצקי

(ת.ש. 2246, מ"מ 20112)